

Wojsko czeskie pod bronią

Iecz sytuacja uległa znacznemu odprężeniu

Jak już donosiliśmy wczoraj, sytuacja w Czechosłowacji uległa pewnemu odprężeniu.

Czeskie koła polityczne przywiązują dużą wagę do pierwszej konferencji premiera Hodży z Henleinem. Spotkanie odbyło się na zaproszenie premiera Hodży, który wystosował to zaproszenie na skutek zalecenia rządu angielskiego.

Wódz Niemców sudeckich poprzednio uzależniał odbycie konferencji z przedstawicielami rządu praskiego od stworzenia odpowiedniej atmosfery. Mimo jednak, że sytuacja nie uległa żadnej zmianie, tym razem zaproszenie przyjął.

Niektórzy dopatrują się w tym możliwości zmiany taktyki

przez Niemców sudeckich, jednakże przypuszczenie takie nie jest na niczym oparte.

Komunikat partii sudeckiej, po odbyciu konferencji Henleina z premierem Hodżą, głosi, że rozmowa miała charakter informacyjny. Przypuszczalnie Henlein przedstawił premierowi swoje żądania. Teraz z kolei rząd praski zastanowi się nad nimi.

Pierwszy bezpośredni kontakt został nawiązany. Ze strony niemieckiej nie przywiązują zbyt wielkiej wagi do tego, jednakże istnieje tendencja by rozmów nie zrywać.

W ten sposób mniejszość niemiecka pragnie pokazać, że czyni wszystko, by zapobiec dalszemu zaostrzeniu stosunków.

Wszystkie zarządzenia wojskowe, wydane w piątek, zostały dotychczas utrzymane. Nie tylko granice zostały silnie obsadzone, a nawet niektóre zamknięte, ale i wewnątrz kraju wzmocniono pogotowie obronne.

Uwidocznia się to w znacznie większej ilości wojska. Władze administracyjne zwiększyły nadzór nad przyjezdnymi.

Nastroj wśród ludności, mimo wysiłków rządu, jest w dalszym ciągu niemal paniczny. Wielu cudzoziemców, którzy bawili w Czechosłowacji, opuściło granice Republiki w obawie przed komplikacjami.

Wypadki ostatnich dni odbiły się niekorzystnie na życiu gospodarczym. Brak jest nowych większych zamówień, natomiast ucieka kapitał z banków. Ludzie masowo odbierają swoje oszczędności z banków. Ten stan rzeczy spowodował mowę radiową Ministra Skarbu, który apelował do ludności, by wstrzymała się od wycofywania wkładów, gdyż w ten sposób jedynie zwiększa się podniecenie panujące w kraju.

Wynik wyborów do samorządów wskazuje jasno, że partia Henleina reprezentuje znaczącą większość ludności niemieckiej. W tych warunkach nie należy przypuszczać, by partia ta zrezygnowała ze swoich żądań. Raczej wydaje się, że po ostatecznym ich zakończeniu Henlein przemawiać będzie jeszcze mocniejszym językiem i powoływać się będzie właśnie na świeży wynik wyborów.

WIEDEN. Jak donosi prasa wiedeńska, fortyfikowanie granicy austriacko-czeskiej trwa nadal.

Według wiadomości z Bernhardstadu, na granicy panuje znówu naprężony nastrój z powodu zastąpienia urzędników celnych czeskich regularnym wojskiem. Wzdłuż brzegów rzeki Dyji ustawione są maskowane

karabiny maszynowe.

Prasa wiedeńska donosi, że Czesi oraz Żydzi rozdają ulotki nad granicą, żądające od ludności zaniechania mowy niemieckiej.

Ochrona Henleina

PRAGA. Naoczni świadkowie utrzymują, że przewodca Niemców sudeckich, Konrad Henlein, udając się samochodem do premiera Hodży, był niezwykle silnie strzeżony przez organy bezpieczeństwa publicznego.

Henleinowi towarzyszył samochód pełny żandarmów czeskich. 200-kilometrowa zaś szosa z Asch, miejsca pobytu Henleina, do Pragi, była gęsto obsadzona patrolami policyjnymi.

RZYM. Wczoraj po południu odbyła się nowa rozmowa między min. Ciano i ambasado-

rem brytyjskim lordem Perth.

Jak informują koła angielskie — rozmowa dotyczyła głównie zagadnienia Czechosłowacji, przy czym stwierdzić miano, że zagadnienie to chwilowo nie grozi pogorszeniem.

PRAGA. — Pogrzeb dwóch Niemców, zabitych w ubiegłą sobotę w Cheb (Eger) na pograniczu czesko-niemieckim, będzie miał manifestacyjny charakter.

Przewidywane jest przemówienie Henleina. Na trumnach zabitych złożono dwa wieńce, jeden od rządu czechosłowackiego, drugi od kanclerza Hitlera.

Wieniec od kanclerza ma być niesiony podczas pogrzebu przez attaché wojskowego poselstwa niemieckiego w Pradze, który ma reprezentować rząd Rzeszy.

Nowe zwycięstwo Kalczyńskiego

MINNEAPOLIS. Rozegrał tu został drugi mecz bokserów reprezentacji Europy. Tym razem Europa odniosła piękny sukces, zwyciężając 10:6.

I tym razem Polak Kalczyński wygrał mecz. Przeciwnik jego, Tony Yates, walcząc bardzo ostrożnie, wiedząc o strasnej mocy pięści Polaka. W rezultacie Kalczyński wygrał zdecydowanie na punkty.

Włoscy tenisiści zwyciężyli 3:2

MEDIOLAN. W meczu tenisowym o puchar Davisa Włosi pokonali Polaków w stosunku 3:2. Hebdia pokonał we wtorek zastępującego Stefaniego Taroniego 6:3, 3:6, 6:1, 6:4, zdobywając drugi punkt dla Polski.

W ostatnim spotkaniu decydującym o wyniku całego meczu, Taroni przegrał z Canepile 2:6, 1:6, 6:2, 2:6.

Wybuch działań wojennych

jest wykluczony --- zdaniem prasy włoskiej

RZYM. Prasa włoska, która w doniesieniach z Londynu wspominała o akcji pojednawczej rządu włoskiego w sprawie sudeckiej, naświetla we wtorkowych wydaniach popularnych sytuację odmienną. Według głównego nacisku na okoliczność, że Włosi zapatrują się na położenie spokojnie i nie sądzą, aby musiało ono doprowadzić do zbrojnego zatargu.

Korespondent londyński „Tri-buna” donosi, że nadszedł do Londynu szczegółowy raport, dotyczący rozmowy, jaka od-

była w ub. niedzielę lord Perth z min. Ciano.

Ambasador angielski szczególnie poinformował min. Ciano o charakterze interwencji, dokonanej przez Anglię w Berlinie i Pradze.

Ponadto w toku dyskusji, przeprowadzonej z min. Ciano, ambasador brytyjski otrzymał zapewnienie, że Włosi mają powody, aby oceniać sytuację ze spokojem i mniemają, że wybuch działań wojennych jest nieprawdopodobny.

Stanowisko Włoch nacechowane jest czujnością i pozosta-

ło niezmienione.

Podobnie ocenia stanowisko Włoch korespondent rzymski „Corriere Padano”, który, komentując rozmowę ministra Spr. Zagr. hr. Ciano z ambasadorem węgierskim Villany, stwierdza, że miarodajne koła rzymskie nie przewidują obecnie poważnych komplikacji.

Włochy — pisze „Corriere Padano” — zachowują wobec sprawy sudeckiej stanowisko obserwatora, uważając, że kwestia sudecka jest zagadnieniem dwustronnym, istniejącym między Berlinem a Pragą.

Niedobitki gwardii leninowskiej

zasiadają na ławie oskarżonych

MOSKWA. W ZSRR przygotowuje się obecnie nowy wielki proces pokazowy przeciwko „szkodnikom w dziedzinie kultury i sztuki”.

Na ławie oskarżonych zasiadają ostatnie niedobitki b. gwardii leninowskiej. Albowiem m. in. do przyszłych ofiar tego

procesu należeć będą obok Bubnowa (komisarz oświaty) i Iwana Meżlauka (przewodniczący komitetu do spraw wyższego szkolnictwa i brat Walerego Meżlauka b. wicepremiera ZSRR), Tala (b. szef wydziału prasowego CK partii komunistycznej), Natalia Saec (kierow-

niczka teatrów dziecięcych ZSRR) oraz Kierżenczew (przewodniczący wszechzwiązkowego komitetu dla spraw sztuki) oraz przewodniczący reżyser so-wietki Mejerhold.

Główny atak skierowany jest przeciwko Bubnowowi oraz Meżlaukowi i ogłoszony został w prasie sowieckiej jako odezwa pierwszej konferencji przedstawicieli wyższych uczelni ZSRR.

Minister Beck w Sztokholmie

serdecznie witany przez min. Sandlera

SZTOKHOLM. Wczoraj po południu minister Beck z małżonką w towarzystwie dyrektora gabinetu Lubieńskiego oraz sekretarza p. Siedlaskiego przybył do Sztokholmu, powitany na dworcu przez ministra Spraw Zagranicznych Szwecji p. Sandlera z małżonką, grono wy-

szych urzędników szwedzkiego MSZ oraz przedstawicieli stowarzyszeń i instytucji polsko-szwedzkich.

Po powitaniu na peronie, które nosiło charakter bardzo serdeczny, ministrowie przeszli do salonu recepcyjnego, gdzie spędził chwilę na rozmowie z osobami, które przybyły na dworzec celem powitania.

Po tej rozmowie min. Sandler odprowadził swego gościa do Grand Hotelu, gdzie min. Beck zamieszkał w przygotowanych dla niego oraz towarzyszących mu osób apartamentach.

ŻADAMY KOLONII!

Na zwalczanie

bezrobocia

WASZYNGTON. Komisja budżetowa senatu przyjęła uchwałę popierającą przez izbę reprezentantów projekt wyasygnowania ponad 3 miliardy dolarów, celem zwalczania bezrobocia i ożywienia życia gospodarczego.

Ogólna suma wydatków została ustalona na 3.450 milionów dolarów.

Codreanu przed sądem

Wczoraj zeznawało 6 generałów

BUKARESZT. W czasie południowej rozprawy przeciwko przewodcy Żelaznej Gwardii Codreanu przesłuchano dalszych kilkunastu świadków, w tym 6 generałów, licznych profesorów uniwersytetu i b. wice-ministra Hodosa.

Świadkowie ci powołani przez

obronę, zeznawali przychylnie dla oskarżonego. Między innymi b. minister Obrony Narodowej gen. Antonescu oświadczył, że zna Codreanu od dawna i nie uważa go za zdolnego do popełnienia zdrady kraju, względnie do kłótni przeciwko bezpieczeństwu państwa.

PEŁNA TABELA LOTERII Ostatni dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Główna wygrana zł. 1.000.000 padła na nr. 128215

Staża dzielna wygrana zł. 20.000 padła na nr. 54913

Zł. 20.000 na n-ry: 44535 60871

Zł. 10.000 na n-ry: 38574 49244 54285 66758

Zł. 5.000 na n-ry: 34068 99637 93624 110304

Zł. 2.000 na n-ry: 2409 26624 32400 49275

53798 70041 75115 80082 86551 87596 99052 109612

11780 128628 139910 143551 144477 157406 157648

Zł. 1.000 na n-ry: 5497 6294 7104 14242 31024

33140 34750 35787 40779 43445 43498 45517 47307

48799 54167 62543 63570 70262 72785 73748 78433

82250 83274 85255 92019 96203 96056 98856 103364

108794 109542 113070 114269 123281 125204 129529

132309 135480 135938 136905 138372 138983 139066

144171 145291 157439

Wygrane po 250 zł

107 90 205 99 358 404 524 663 84 92

195 834 927 92 1127 44 65 398 445 713

872 2015 104 436 59 1688 792 862 917 37

3020 47 48 94 96 392 432 661 75 828

4043 46 53 162 367 78 487 607 32 711 47

61 81 531 61 5084 138 254 417 91 600 64

59 744 802 24 502 47 6035 58 135 359 402

671 722 826 7038 61 103 19 57 93 267 76

84 333 95 557 709 880 8035 149 241 446

683 719 59 870 947 9002 39 388 492 530

74 623 50 74 814 65 919

10086 104 37 310 414 15 98 526 673 776

895 96 11043 80 96 189 376 516 632 54 723

819 90 958 66 12187 205 68 395 455 571

727 59 61 947 13167 289 303 41 408 548

654 96 733 922 62 14094 172 271 381 458

505 10 692 978 96 15025 77 98 177 218

19 99 340 57 624 60 702 38 972 16048 125

231 395 545 650 78 802 83 979 17424 44

60 417 61 644 747 61 875 914 53 93 18125

83 241 336 96 568 82 91 602 32 61 715

1903 531 159 333 501 627 706 38 67 877

966

20129 203 423 636 804 13 965 72 21186

222 312 515 647 806 17 920 89 22069 199

319 20 71 88 467 543 134 65 894 917 23059

410 85 882 993 2409 720 29 42 56 306 87

475 651 59 707 968 25046 106 53 55 211

360 413 31 82 540 61 661 81 760 81 930

26032 186 99 213 24 648 943 70 27279 390

409 28099 209 77 84 432 514 39 727 31 46

837 51 29047 52 62 97 150 93 234 666

30004 25 33 103 7 40 94 97 345 78 543

742 47 823 33 31033 142 555 611 45 741

833 32246 90 415 82 518 55 684 797 865

85 958 60 99 33545 53 600 68 734 803 51

59 925 34036 305 44 519 683 92 717 64

3509 8212 420 556 61 614 836 907 18 20

36317 451 87 603 4 851 80 37135 61 558

83 60 617 745

38011 265 303 21 421 37 501 8 56 86 613

47 87 89 749 840 63 39093 296 640 808

902 28 31

40070 145 271 409 510 62 645 730 62

344 60 65 961 41063 133 232 87 505 663

886 971 42069 187 604 86 834 68 950

43052 70 136 265 377 320 48 65 610 709

865 955 44051 206 561 79 622 703 837

45247 450 94 766 14 38 53 97 46063 66

131 49 257 395 323 30 59 662 728 938

47266 312 32 541 43 51 749 823 48008

41 214 85 344 434 603 803 7 9 79 908

10 48 49036 76 104 257 501 57 848 914

50073 139 408 9 53 575 685 88 725 86

11034 185 305 61 83 401 8 62 91 549 69

676 813 900 91 52050 137 245 411 17 680

838 72 74 944 54068 94 253 311 27 604

75 904 88 55011 30 44 79 128 69 336 530

67 690 715 41 831 66 70 927 56014 173

84 87 278 339 75 450 60 86 96 538 613

20 865 77 90 57082 432 514 685 762 880

904 58129 260 314 97 602 761 84 59081

127 98 750 833 61 949 69

60002 64 77 97 180 217 31 390 93 643

969 96 826 960 61103 22 271 358 74 85 580

864 757 89 964 62022 35 131 51 79 223

56 58 151039 223 483 508 97 610 97 83 707

152084 296 547 834 93 153223 371 488 583 710

823 948 154771 398 544 743 843 916 155189 323

60 79 518 32 730 92 971 79 156050 163 60 83 260

328 654 99 769 813 979 157825 110 85 239 76

510 14 92 846 921 158127 200 519 644 64 773 883

924 67 60 159465 67 75 935 89

III ciągnięcie Wygrane dodatkowe Zł 500

198 374 526 683 778 86 945 53 98 1293

410 590 773 82 985 2078 133 264 443 631

84 972 3079 105 567 622 64 4090 337 513

649 65 718 50 55 969 9090 108 388 413 84

538 951 6145 425 50 611 79 946 7041 50

164 93 266 317 48 432 523 791 98 891 984

8031 77 348 600 68 713 9088 145 451 631

934

10023 46 93 215 372 98 417 24 39 808

11129 696 12250 647 811 64 928 13042 285

320 560 90 714 37 64 949 14073 96 112 60

241 314 423 556 663 717 47 94 900 95

15111 205 56 382 419 40 551 80 672 610

971 16063 303 16 31 556 784 864 17114 26

70 202 16 542 732 18016 63 377 497 526 80

667 77 756 61 835 58 19147 80 203 88 363

422 531 61 635 65 72 751 814 85

20168 81 707 74 82 21220 75 455 337

51 707 866 22090 434 516 797 892 904 44

23118 73 328 34 79 479 377 963 24087 257

79 607 25411 26 41 57 75 609 29 82 749

850 938 26063 172 256 66 92 410 99 564

84 27026 30 140 327 74 431 90 675 82 738

815 91 922 28173 74 270 510 94 862 29008

142 313 57 503 49 59 64 778 90

30090 205 12 45 68 324 69 674 31127

32 249 432 98 568 605 757 90 32029 181

462 560 634 702 27 981 33168 280 99 406

23 73 733 914 34123 66 270 516 608 37

736 46 35045 163 328 95 580 637 755 851

954 36048 61 186 365 493 948 72 37015 261

62 345 422 27 535 65 704 38020 86 94 207

377 631 755 878 39048 475 886 914

40246 68 322 70 440 86 908 28 48 675

815 86 41113 497 845 942 46 42039 94

407 512 14 69 618 71 814 43163 209 25

752 921 44097 123 59 93 253 390 600 28

60 761 859 937 47 45069 269 394 435 534

40 607 719 985 46286 340 85 477 83 597

781 840 87 88 98 47164 239 42 302 485

696 575 48174 312 487 521 614 44 714 813

75 49013 220 437 31 853 98

50152 336 687 741 89 892 99 991 93 51094

131 35 244 97 332 334 54 52163 448 601

35 817 964 53410 531 631 742 878 34491

577 718 47 984 87 55262 75 88 399 767

56037 150 65 267 359 530 644 901 68 97

57112 42 259 642 748 65 936 85 97 58136

271 382 473 822 51 942 5926 414 74 333

81 82 94 739 42 881

60116 61 248 330 61298 381 471 506 93

639 823 915 62281 454 70 660 902 87

63042 375 81 540 603 93 64030 40 198 219

643 60 65172 248 71 487 997 872 73 908

63 66040 423 87 627 75 702 99 872 73 968

67001 10 189 636 910 68019 53 297 356 689

750 827 69340 95 408 595 644 78 806

70157 301 450 99 712 90 804 71197 293

334 410 678 759 922 72169 81 274 304 58

422 617 36 795 75174 204 66 316 80 442

747 823 923 74129 61 63 431 775 75054

58 90 238 56 469 563 99 76092 119 314 542

89 610 61 780 858 77055 17 264 721 36

87 926 75190 230 38 44 77 506 764 835

961 78058 228 540 76 807 74

80140 542 794 944 81197 358 397 660

82127 451 711 884 980 83011 441 502 661

783 823 938 63 84027 408 618 708 981

85322 44 525 80 86094 250 636 727 896 928

86027 160 398 791 856 65 976 88350 404

300 88 775 845 48 53 923 89021 100 203 82

630 72 893 98 980 90

90161 201 7 870 93 973 89 91433 683

92177 446 610 876 81 83017 19 175 304

488 645 732 56 881 94088 364 610 753 943

95047 249 423 25 35 37 69 668 805 967

96120 25 38 466 711 99 97042 91 131 2

Chłopiec żywcem spałony

Straszliwe skutki kampanii wyborczej

BEJRUT. Wczoraj w związku z kampanią wyborczą w San dzaku Aleksandretty doszło do incydentu, który pociągnął za sobą 5 ofiar.

Bandy tureckie zaatakowały miejscowość Arabi Szaraki, położoną na równinie Amouk, zabijając 4 mieszkańców, w tej li-

czbie Szeika Szalana. Napastnicy podpalili następnie dom Szeika, w którym spał jego 6-letni syn. Chłopiec spalił się żywcem.

Władze wydały niezwłocznie zarządzenia w celu schwytania napastników.

Olbrzymi samolot w płomieniach

Zginęło 7 pasażerów i 3 członków załogi

LONDYN. Z Cleveland do noszą, że w stanie Ohio spadł rano olbrzymi samolot pasażerski, który stanął w płomieniach.

Ofiarą katastrofy padło 7 pasażerów i 3 członków załogi.

Wszyscy oni spłonęli.

Wyroki śmierci

za zamachy na króla, członków rodziny królewskiej i przedstawicieli obcych państw

BUKARESZT. W drodze specjalnej ustawy wprowadził rząd rumuński karę śmierci za zamach na osobę króla, członków rodziny królewskiej, naczelników i oficjalnych przedsta-

wicieli obcych państw oraz za wszelkie zamachy polityczne.

Ustawa ta nie działa wstecz i jest wprowadzona przejściowo na okres jednego roku. Wykonanie jej zostało powierzone ministrowi sprawiedliwości.

Bunt jeńców hiszpańskich

400 uciekinierów schwytano

BAJONNA. Według informacji, nadeszłych wczoraj wieczorem nad granicę, 1.500 jeńców zbuntować się miało i uciek z Pampeluny po zawładnięciu bronią. 400 z nich schwytano natychmiast, a 1.100, maszeru-

jących ku granicy francuskiej, otoczyć miały w odległości około 20 km. od Aldudes bataliony z Burguette i Val Carlos.

Władze francuskie wysłały dla patrolowania nad granicę rezerwy gwardii ruchomej.

Delegacja Słowaków w Warszawie

podejmowana przez parlamentarzystów polskich

Delegacja Słowaków, która przybyła do Warszawy, była podejmowana przez parlamentarzystów polskich z wicemarszałkami Sejmu Schaetzlem, Miedzińskim oraz wicemarszałkiem Senatu dr. Barańskim na czele. Delegacja parlamentarzystów słowackich wyjechała do Gdyni celem powitania przybyłych z Ameryki Słowaków, którzy wiozą z sobą oryginał umowy pittsburskiej.

innymi pełną autonomię dla Słowaków.

Tekst oryginalny tej umowy ma stanowić obecnie najważniejszy atut w rękach Słowaków, domagających się wykonania złożonych im przyrzeczeń.

Stołeczny komitet powitania Słowaków w Warszawie organizuje w piątek o godz. 11:00 przed południem w ratuszu uroczystość powitania Słowaków przybywających do Polski.

Równocześnie z delegacją Słowaków reprezentujących stronnictwa ks. Hlinki, a więc autonomistów przybyła do Polski delegacja Słowaków, stojących na gruncie dalszej ścisłej współpracy z Czechami.

Delegację tę powitał specjalny wysłannik premiera czechosłowackiego dr. Hodży, który sam jest Słowakiem.

W Gdyni witac będzie przybywających z Ameryki Słowaków poseł Czechosłowacji w Warszawie dr. Slavik, który również jest Słowakiem i należy do tego samego stronnictwa co premier Hodža a więc agrariuszy.

Konferencja premiera Hodży

PRAGA. Premier Hodža odbył wczoraj rozmowy na temat spraw bieżących z posłami Francji i W. Brytanii.

Mistrz murarski przeciw rzeźbiarzowi

Sąd wydał wyrok po dokonaniu ekspertyzy

Znany artysta rzeźbiarz Jan Woydyga, którego dzieła zdobył kilkadziesiąt monumentalnych gmachów stolicy, przeznaczył znaczną część swego majątku na wybudowanie domu dla samotnych starców, rekrutujących się ze sfer inteligencji. P. Woydyga powierzył roboty murarskie mistrzowi murarskiemu Józefowi Kicińskiemu. Cena tych robót przekraczała sumę 100.000 zł.

PRACOWAĆ ZARABIAĆ OSZCZĘDZAĆ!

Oto trzy konieczne warunki spokojnego jutra.

3 miliony obywateli powierza PKO swoje kapitały. Ogólny stan wkładów wynosi 1 miliard i 49 milionów złotych. Ilość książeczek oszczędnościowych przekracza 3 miliony.

PKO stoi na niewzruszonych zasadach:
PEWNOŚĆ – ZAUFANIE

KĄŻDY URZĄD POCZTOWY JEST ZBIORNICĄ PKO

O zniesławienie sędziego

Drugi dzień sensacyjnej rozprawy w Krakowie

Drugi dzień procesu adwokata Hofmoka Ostrowskiego (ojca), oskarżonego przez b. sędziego Watora o zniesławienie, który budzi olbrzymie zainteresowanie w Krakowie, przyniósł wielką sensację, mianowicie oskarżony postawił wniosek o arestowanie dr. Watora i wyłączenie mu dochodzeń a nadużyć władzy.

Rozprawa zaczęła się od przesłuchania adwokata Aschenbrennera, który zeznał, że słyszał o zarzutach stawianych dr. Watorowi, nie miał na to jednak konkretnych dowodów.

Następnie przewodniczący odczytał list świadka, adw. M. Ettingera, który usprawiedliwiał swe nieprzybycie nawałem zajęć zawodowych. Oskarżony wniósł o nieuznanie tego usprawiedli-

wienia, sprowadzenie świadka przymusowo i ukaranie go grzywną. Wniosek swój uzasadnił tym, że gdyby św. Ettinger zajął się przed 6 laty sprawą sędziego Watora, to adw. Hofmoka Ostrowskiego nie znalazłby się teraz na ławie oskarżonych.

Po złożeniu wniosku przez adwokata Ostrowskiego zastępca prawny dr. Watora prosił o dopuszczenie dr. Watora jako świadka na okoliczność przebiegu śledztwa.

W tym momencie adw. Hofmoka Ostrowskiego wystąpił z wnioskiem o przekazanie aktów sprawy prokuratorowi, celem wszczęcia dochodzeń i ustalenia czy dr. Wator dopuścił się przekroczenia władzy przez to, że w roku 1932 otrzymał od towarzysza ubezpieczeń Lloyd za pos-

średnictwem agenta Dutrye 2.500 franków i z wydatkowania tej sumy nie rozliczył się, a nadwyżkę zatrzymał dla siebie. Równocześnie oskarżony zażądał aresztowania dr. Watora.

Przewodniczący oświadczył, że rozstrzygnąć tę sprawę mogą tylko władze prokuratorskie. Z kolei sąd udał się na naradę, po czym ogłosił decyzję dopuszczenia w charakterze świadków dr. Watora, oraz właściciela domu bankowego Szperlinga dla stwierdzenia, że w banku tym był zrealizowany czek dla Watora. Natomiast oddalono wniosek o ponowne zwrócenie się do Ministerstwa Sprawiedliwości o zwolnienie z tajemnicy służbowej Parylewicza i Dlouhyego.

Proces został odroczony od 31 bm.

Zaciekła walka wyborcza w Czechosłowacji przybiera na sile

PRAGA. W związku z wyborami samorządowymi, które odbędą się 29 maja i 12 czerwca na wielkich obszarach, nie bacząc na trudną sytuację między narodową, walka wyborcza między poszczególnymi stronnictwami czeskimi przybiera na si-

le. Ze względu na utrudnienia w akcji wieców i zebrań, polemika przeniosła się niemal w całości na łamy prasy.

Charakterystycznym momentem tej polemiki, używanym przez wszystkie niemal partie,

jest zarzucanie przeciwnikom zaprzędania się interesom zagranicy. Zwłaszcza lewica operuje wobec partii agrarnej zarzutem kapitulacji przed Niemcami.

Prasa partii agrarnej, dążącej — jak wiadomo — od dawna do kompromisu z ruchem sudecko-niemieckim, odpowiada stronnictwom lewicy zarzutem uzależnienia od Moskwy.

Dzienniki tego stronnictwa postawiły ostatnio zarzut w stosunku do czynników wojskowych, iż szerzą fałszywe przekonanie o wszechmocy armii sowieckiej i w ten sposób pogłębiają chaos w reakcjach opinii publicznej na wypadki zagraniczne.

**KUPON NA
BEZPŁATNĄ
PORADĘ PRAWNĄ**

Dla uzyskania porady należy przedstawić dwa kupony.

RADIO

WARSZAWA I. (Raszyn)

CZWARTEK, DN. 26 MAJA
8.00 Sygnał czasu. 8.05 Dziennik poranny. 8.15 Koncert. 9.00 Transmisja nabożeństwa z Kościoła św. Krzyża w Warszawie. 11.30 „Radiofonizacja województwa warszawskiego”. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Poranek symfoniczny. 13.00 „Maskaradowa historia”. 13.20 Muzyka obiadowa (z Włna). 14.45 Audycja dla wsi. 15.45 Polska Kapela Ludowa. 16.25 Dzieciom — pieśni i piosenki. 16.45 Opieka nad szkołą ludową — od zyt. 17.00 Koncert muzyki operowej. 17.55 Przemówienie Pana Ministra Sprawiedliwości Witolda Gracowskiego. 18.25 — 18.30 Przerwa. 18.30 Koncert rozrywkowy. 19.00 Klasyczny Teatr Wyobraźni: „Burza”. 19.50 Program na jutro. 19.55 — 20.00 Przerwa. 20.00 — 21.00 Transmisja z uroczystości Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego w Budapeszcie. 21.00 Dziennik wieczorny. 21.10 Zbiórowe wiadomości sportowe. 21.25 Recital śpiewaczy. 21.55 „W maju” — koncert rozrywkowy. 22.40 Transmisja fragmentu międzynarodowego meczu lekkoatletycznego pomiędzy akademikami Polski i Niemiec. 22.55 Ostatnie wiadomości. 23.00 — 23.15 „Polskie tereny łowieckie” — odczyt w języku niemieckim.

WARSZAWA II. (Mokotów)

14.45 Muzyka salonowa. 15.45 Felieton aktualny. 15.55 Pieśni. 16.20 Muzyka lekka (płyty). 16.50 Program na jutro. 17.00 — 22.00 Przerwa. 22.00 „Michał Anioł” — gawęda o sztuce. 22.15 Orkiestra. 23.00 Muzyka taneczna z dancingu „Cafe-Club”. 24.00 — 1.00 Muzyka lekkoatletyczna (płyty).

Z. KAMIRSKA

Dziewczyna do wszystkiego

nierzwykle duże pięknej dziewczyny
na wielkomicjskim bruku

Następnym razem rwał się już do mnie na ręce. Wyrosł, wyładniał bardzo. Takie duże chłopaczysko wyrosło z tego maleństwa! Ciągłe mi się zdawało, że jest jakby trochę podobny do swego ojca. Też taki puciołowaty, ale miał ładną buzię, nie jak to chłopisko, które mi krzywdę zrobiło!

Kiedy wychodziłam od niego, nierzwykle ciężko sobie westchnęłam: inne kobiety mają dom, mają męża, dzieci przy sobie, a ja tak się muszę poniewierać i ukrywać, że mam takiego ładnego synka!

Właścicielka pokojów, gdzie mieszkalam, też mi rała rozmaite miejsca, ale wszystko nie dla mnie. Odrzucałam od razu i mówiłam, że szukam miejsca w dużym domu. Dla niej duży dom, to były już trzy pokoje z kuchnią.

— To jest bogate państwo! — namawiała mnie. — On jest urzędnikiem na kolei. Mają trzy pokoje, kuchnię, przedpokój, nawet z łazienką!

Nie chciałam z początku gadać, ale potem zaczęłam się zastanawiać, czy wolno mi tak przebiegać. Mogę się przecież w końcu znaleźć bez grosza przy duszy i bez dachu nad głową.

Zapytałam jej się o to miejsce, czy jeszcze jest. — Kto by chciał tyle czasu czekać? Już sobie wzięli dziewczynę.

Minął jeszcze tydzień i widziałam, że jest ze mną źle. Miałam na życie i na mieszkanin wszystkiego na kilka dni. A po tym co?

Strach mnie przejmował na myśl, że bym nie musiała czasem z biedy i z głodu pójść za radą Zośki i zgodzić się na jakieś podejrzané pośrednictwo jej pana Antosia. Czulałam, że przez takiego to można trafić nawet do handlarzy żywym towarem, a już nie mało naczytałam się, co się dzieje z tymi kobietami, które ci łajdacy wywożą do Ameryki!

— Za nic nie zgodziłabym się na taką poniewierkę — myślałam sobie, — ale co będzie, jak nie będę miała co do ust włożyć?

Dreszcz mnie przejmował, gorączkowo wypytywałam się dalej o robotę. Już godziłam się na byle jaką, ale i o byle jaką też nie było łatwo.

To też czulałam się, jakby mnie kto na sto koni wsadził, kiedy nareszcie w biurze znów dali mi adres.

Powiedziałam sobie, że choćby były najcięższe warunki, to przystanę, byle nareszcie się zaczepić i nie żyć tak z dnia na dzień i oczekiwać nieszczęścia.

Zgodziłam się. Za kiepską pensję do domu, gdzie były cztery pokoje do sprzątania, dwóch sublokatorów do obsłużenia, nie licząc państwa, matki i trzema synami, podrastającymi już chłopaczyskami.

Było mi strasznie ciężko. Wstawałam o piątej

rano, a o dwunastej albo i później kładłam się spać. Chodziłam przez cały dzień jak błędna. Zwijalam się jak tylko mogłam, a przecież nie sposób było ze wszystkim nadążyć. Rano śniadanie od siódmej do dziesiątej. Najpierw szli chłopcy do szkoły, najstarszy był już w ósmej klasie, po tym jeden sublokator szedł do biura, o dziewiątej drugi. Pani wstawiała koło dziesiątej. W tym samym czasie trzeba było zrobić zakupy na obiad, posprzątać mieszkanie, nałożyć obiad i posprzątać pokój pani.

Ledwie się zdążyło z tym, to już chłopaki wracali na obiad. Obiad znów na raty. Dwóch przychodziło wcześniej, trzeci później. Dwóm młodszym trzeba było zaraz dać obiad, bo byli głodni, a pani jadła ze starszym później. Jeden sublokator stołował się u nas, a więc jadł obiad o czwartej. Trzeba było trzymać ogień na kuchni, grzać, albo smażyć na świeżo. Mogłam się wziąć do zmywania na dobre koło piątej, bo przecież nie obyło się bez tego, że bym nie musiała gdzie latać. A to przynieść papierosów, a to butelkę piwa, a to pani znów czegoś potrzebuje!

— Skocz-no, Franiu, po zeszyt dla dziecka! A to po stalówkę, a to po to, a to po tamto!

Dziecko mogłoby sobie samo przynieść, ale nic nie mówiłam, tylko „skakałam”.

Nóg i rąk nie czulałam, a tu już podwieczorek, a po tym kolacja. I ciągle zmywanie!

Z początku myślałam, że chyba nie wytrzymam, tylko upadnę na twarz. Zaciskałam zęby i harowałam i harowałam, byle się utrzymać. I to jeszcze na mnie pani urągała, że nie mogę nadążyć! Gdyby tak sama spróbowała tej pracy! Ale sama nawet palcem niczego nie tknęła. Ledwie zjadła śniadanie, jeśli nie szła na spacer, rozwalala się na kanapie i czytała książkę. Nic ją właściwie nie obchodziło, chyba tylko to, czy aby gdzie kurzu nie ma, bo „szkodzi dzieciom na płuca”. Smarowała paluchem we wszystkich kątach i zaraz wymyślała, jeśli się gdzie trochę kurzu znalazło.

Prozdek od **BOLU GŁOWY**
DLA DOROSŁYCH ZE ZN. F.A.B.R.
KOWALSKINA
stosuj się również
**PRZY PRZEZIĘBIENIU
GRYPY I KATARZE**

Obiecywałam sobie, że będę się przewidywać o inną robotę, a tę traktowałam tylko jako zaczepienie się chwilowe, żeby nie być bez grosza i bez dachu nad głową, ale czy miałam czas gdzieś wybiec? Tyle co w sklepach, gdzie porobiłam trochę znajomości ze sklepikarkami, bo z nimi najłatwiej i najprędzej się człowiek może czego dowiedzieć. Dopóki jednak człowieka nie poznają, to i one nieskoro do pośrednictwa.

Jedna powiedziała mi po prostu:

— Panienska tu niedawno, co ja mogę powiedzieć o paniencie?

Miała rację!

Więc zapracowywałam się i w dzień powszedni i w niedzielę bez przerwy. Nawet do kościoła nie było kiedy iść. A kiedy raz poszłam i nie było mnie w domu godzinę, to miałam takie piekło od pani, że trudno opisać!

Dopiero po trzech tygodniach upominałam się o wychodnie. Chciałam koniecznie tego wychodniego, żeby poszukać pana Ignacego. Czulałam, że przecież muszę go nareszcie spotkać i porozmawiać z nim. Układałam sobie przemówienie do niego w tym sensie, że nie właściwie od niego nie chcę, że Pan Bóg i tak skarże go za moją krzywdę, ale niech nie krzywdzi niewinnego dziecka, któremu bądą dokuczali w życiu za to, że będzie miał w papierach „syn niesłubny”.

Obiecałam sobie, że zagrozę mu nawet sądem i Zośkę wezmę do sądu pod przysięgę, że to on winien.

Pani krzywiła się, że chcę wyjść, bo ona też miała zamiar iść do kina, a ja zepsułam jej plany. Uparłam się, grzecznie, ale stanowczo powiedziałam, że od początku służby nie miałam wychodniego, więc muszę nareszcie trochę odpocząć.

Kazała mi wrócić na ósmą, żeby ona mogła jeszcze iść zabawić się.

Ubrałam się porządnie, aż moja pani oczy wytrzeszczyła.

— Z Frani wielka elegantka! — powiedziała.

Może jej się to nie podobało? Ale nie miałam czasu z nią się przegadywać, tylko pobiegłam na miasto.

Poszłam na Jasną na plac, gdzie zawsze stało sporo samochodów. Zaglądałam w twarz każdemu szoferowi. Szczęrzyli do mnie zęby, zaczepiali mnie, mrugali na mnie. Myśleli, że może chcę zawrzeć jakąś znajomość!

Nie widziałam nigdzie tego przekłętogo pana Ignasia!

Po godzinie wróciłam znów. Wreszcie zdobyłam się na odwagę. Na końcu stał przy swoim samochodzie jeden starszy mężczyzna, wyglądający poszcwie.

— Spytałam się go — myślę sobie. — Co złego się może stać?

Podeszłam do niego. Skoczył do drzwi, myślał, że będzie miał pasażerkę.

— Nie — powiedziałam. — Nigdzie nie jadę. Chciałam się tylko spytać, czy nie zna pan takiego szofera, który ma swój własny samochód. Na imię mu Ignacy.

(Dalszy ciąg jutro).

LEON MUSZYŃSKI

COPYRIGHT BY BULL.

DEMON TORU

PAMIĘTNIK KONIA WYŚCIGOWEGO

Demon, koń wyścigowy o doskonałym pochodzeniu był początkowo własnością Jadwigi Sommerfeld. Wyrosł na swój pierwszy wyścig w dużym stylu, wobec trudności finansowych właścicielki — został sprzedany dwóm gangsterom wyścigowym. Demon staje się narzędziem w ręku kombinatorów, którzy ciemnią o początkowo, a potem chcą przeprowadzić wielkie uderzenie totalizatorowe. Kombinacja się nie udaje, gdyż Demon posłany został na start z gorącą.

Po sprzeczce między obu współwłaścicielami konia i strzelaninie — Demon zostaje sprzedany staremu „emerytowanemu” już dżokejowi Timowi O'Hearn. Spacjalnym samochodem transportuje go nowy właściciel do Louisville.

19.

Było już ciemno, gdy przybyliśmy do Louisville. Zapach toru czuje się już w odległości kilku mil. Żaden inny zapach nie jest do tego podobny. Charakterystyczna woń koni, nawozu, benzyny i ludzi. Z początku zapach ten wydaje się wręcz nieprzyjemny, z czasem jednak tęskni się po prostu za nim.

Mój nowy właściciel czekał już na mnie, gdy wyprowadzaliśmy nas z wozu. Wraz z nim był jakiś młody mężczyzna o sympatycznej, chłopięcej niemal sylwetce.

— Oto on, mój chłopcze — powiedział do młodzieńca Tim. To jest właśnie nasz Demon, który przyniesie nam wkrótce rozgłos i pieniądze.

Wziął mnie za uźdę i przesunął ręką po moim karku.

— Suchy, jak tor w czasie upałów. Czy to nie wspaniały koń? Nawet nie jest spocony po podróży, w tym dusznym wozie. A ma dopiero dwa lata. Moznaby pomyśleć, że przez całe życie nie robił nic innego, jak tylko podróżował samochodem!

Gdy zaprowadzono mnie do stajni, w złobie znalazłem już przygotowany owies, a na podłodze leżała świeża, pachnąca sioma. Chłopiec zdjął mi wędzidło, zarzucił je na barierę, a ja tymczasem zajaadałem, aż mi się uszy trzęsły; potem położyłem się na słomie.

Tim O'Hearn przyglądał mi się przez cały czas. Stał na progu ze swoim synem. W świetle lampki widziałem teraz, że to właściwie nie był chłopiec, lecz dorosły mężczyzna. Miał włosy tego samego koloru, co moja sierść. Były one może bardziej rude.

— To najlepszy i najporząd-

niejszy koń, jakiego w tym roku widziałem — powiedział po chwili Tim. — Popatrz uważnie na Demona. Każdy inny dwuletek kręciłby się i wjercił po takiej podróży, a on zjadł spokojnie i położył się. Gdy koń wyścigowy je, jak się należy, możesz już o niego być spokojny. Pamiętasz Balthazara II? Po południu mało sobie nóg nie połamał w pięciokilometrowym steeple, a wieczorem zajaadał, aż przyjemnie było na niego patrzeć!

Chłopiec wyszczerzył zęby w uśmiechu. — Chyba nie masz nadziei papo, że Demon stanie się drugim Balthazarem?

— Nic nie wiadomo, mój Larry — odpowiedział poważnie Tim O'Hearn. — Trudno jest teraz przewidywać. Ale jedno ci mówię — to nie jest przeciętny koń. Gdy pierwszy raz zobaczyłem go na torze — wtedy, podczas tego strasznego błota w Fairlown, kiedy ty leżałeś w szpitalu, powiedziałem sobie od razu: oto koń, który dopomoże mi zdobyć pieniądze na doktorów i na dalszą naukę Larry'ego.

Drzemałem już prawie, gdy przez sen usłyszałem po raz drugi o wielkiej tajemnicy O'Hearna, której nie wyjawiał ani Jackowi ani Simsy'emu.

— Przrzeknij mi, że nie powtórzysz nikomu, to opowiem ci coś ciekawego o Demonie — powiedział Tim do swego syna. Tego nie dowiesz się z żadnych książek i nikomu to nawet do

głowy nie strzeli. Chodzi tu o Bend' Ora...

Na dźwięk tego imienia drgnąłem. Bend' Or był przecież moim dziadkiem ze strony matki!

— Gdy byłem, mniej więcej w twoim wieku, — rozpoczął Tim O'Hearn — na ustach całej Irlandii, był tylko jeden wspaniały ogier Bend' Or, którego nazwano później Ormondem. Ach, mój chłopcze, co to był za koń!... Nie twierdź, że był on tej samej wartości, co nasz irlandzki Barcaldine, ale jeśli istniał ktoś, kto mógł pobić Barcaldina, to tylko Bend' Or. Koń ten będąc jeszcze dwuletkiem bił wszystkie starsze konie na dowolnych dystansach. I pozostał niezwykłym do końca swej kariery. Rozumiesz? Nigdy nikt go nie pobił, choć startował na wszystkich większych torach świata przeciwko najlepszym ówczesnym koniom. Walczył i z Barcaldinem, ale niestety biedak był już wtedy stary, więc też sukces Bend' Orą był wtedy b. łatwy. Jeśli nie wierzysz, spytaj się pierwszego lepszego dżokeja w moim wieku o Ormonda, a powie ci to samo co ja.

Pewnie zapytasz się także, co to ma wspólnego z naszym Demonem... Uważaj więc dobrze. Otóż przede wszystkim, gdy zobaczyłem Demona, po raz pierwszy, zwróciłem uwagę na jego kolana. Tobie się one z pewnością nie podobają, wiel-

innym również, ale to tylko dla tego, że mało kto zna naprawdę rodowód i historię nawet swoich własnych koni. Gdybyś wiedział wszystko, co powinienś wiedzieć o Demonie, przypominałbyś sobie z pewnością, że Ormonde miał identycznie „wypartę” kolana, zupełnie jak stara dorożkarska szkap. Księżę Westminster, gdy go w swoim czasie zobaczył, po raz pierwszy powiedział głośno: „Zabierzcie czymprędzej tego konia, aż przykro jest na niego patrzeć”.

I tak było dopóki Ormonde nie podrośł. Jako trzylatek miał najpiękniejsze i najprostsze nogi, jakie można sobie tylko wymarzyć, i był najlepszym koniem świata. Nie znaczy to, że Demon stanie się drugim Ormondem. To nawet niemożliwe, bo takiego drugiego „cracka” nie prędko będziemy mieli wśród koni pełnej krwi. Nie martwią mnie jednak zupełnie krzywe kolana Demona i jego wygląd. Widziałem, jak wygrywał po błocie i na suchym torze, widziałem iak z gąbką w nosie dawał z siebie więcej, niż mógł; i dlatego od razu powiedziałem sobie. — „To jest koń, jakiego od dawna szukał Tim O'Hearn”.

Tej nocy nie zapomnę nigdy. Czy Tim miał słusznosc. — Nie wiedziałem! Ale postanowiłem nie zawieść jego zaufania i stać się naprawdę godnym swego wielkiego pradziadka.

(Dalszy ciąg jutro)

Kalendarz dnia

26
MAJA

CZWARTEK
Wniebowstąpienie
Pańskie. Filipa i
Zachariasza.
Słowiański: Wier-
cemila.
Słońca wsch. 5.27,
zach. 19.39.
Księżyc: wsch.
1.29, zach. 15.52

KRONIKA HISTORYCZNA:

1496 Jan Albrecht rozszerza przywileje szlachty.
1584 Ścięcie Samuela Zborowskiego.
1648 Kozacy zwyciężają pod Korsuniem.
1831 Pamiętna bitwa pod Ostrołęką.
1863 Murawiew „Wieszeł” obejmuje zarząd Litwy i tłumy bezwzględnie powstanie.
1918 Ostatnia większa ofensywa Niemiec.
PRZYSŁOWIA LUDOWE:
W Wniebowstąpienie deszcz mały
Mało parzy przez rok cały.
RADY PRAKTYCZNE:
Waseliny borowej używamy do smarowania ran, po poprzednim zaimmowaniu i zdezynfekowaniu krwi.

PROSZKI
Kogutek
ZASTRZEGAM: **GRYPA, PRZEZIEBIENIE, BOLE GŁOWY, ZĘBOWE**
Zadzielo chrykotachy pismów do m. kadr. „KOGUTEK”
GASECKIEGO
vdo w opachowach biologicznych w TOREBACH

Tłumaczenie snów

17. Sztubaczka z Woli. Smutna sro-
dz czeka Panią. Rozmowa z bliskim
mężczyzną. Kłopot pieniężny. Spot-
kanie się z koleżanką.
P. Ola Kasztelanka. Rywalka na
pewno nie zwycięży Pani. Radość
czeka Panią. Wujcio interesuje się wy-
łącznie Panią. Szczęśliwa liczba: 45.
Smutne oczy. Będzie rozmowa z
cudzoziemcem. Ujrzy Pani osobę na
wysokim stanowisku. Mężczyzna w
mundurze myśli o Pani. Szczęśliwy
dzień: poniedziałek.
Storczyk — Maryla. Brunet my-
śli o Pani. Będzie radość w rodzinie.
Zajęcie z policją lub sprawa sądowa.

ADŁATEGO
Wszystko tylko
OSTRZA
POLONIA

Z wędrówek po Warszawie

Gigantyczna Świątynia Opatrzności

Ślubowanie Sejmu 4-letniego będzie wypełnione

Wiekowa niewola Narodu
Polskiego i pierwszy okres po
odzyskaniu niepodległości nie
pozwoliły aż dotychczas wypeł-
nić złożonego na Sejmie Cztero-
letnim przyrzeczenia: wystawie-
nia na terenie stolicy wielkiej
świątyni Opatrzności.

W chwili obecnej sprawa ta
wkroczyła wreszcie w stadium
realizacji.

GDZIE STANIE ŚWIĄTYNIA?

Olbrzymi ten gmach stanie
przy Alei Marszałka Piłsud-
skiego tuż za autostradą Zwir-
ki i Wigury w pobliżu Instytu-
tu Radowego im. Marii Skło-
dowskiej-Curie.

Przy braniu pod uwagę tego
terenu pomyślano również i o
tym, aby przed mającą powstać
świątynią założyć wielki plac.
Będą się więc na nim odbywa-
ły zebrania narodowe. Forum
to pomieścić będzie w stanie
imponująca liczba przeszło 150
tysięcy osób.

WYGLĄD ŚWIĄTYNI.

Projekt świątyni wykonany
i opracowany został przez zna-
nego architekta Bohdana Pnie-
wskiego. Jak się dowiadujemy,
świątynia będzie miała zasadni-
czo układ bryłowy, zwięzający
się stopniowo ku górze. Szkie-
let i wszystkie szczegóły kon-
strukcyjne tego gigantu wyko-
nane zostaną ze stali i betonu,
strona zewnętrzna zaś obłożona
granitem, piaskowcem i bazal-
tem.

Wnętrze świątyni odpowia-
dać będzie w zupełności impo-
nującemu wyglądowi całości.
Wszystkie ściany pokryte zo-
staną mozaiką, okna otrzymają
cudowne witraże, ogólne zaś
wykończenie w marmurze i drze-
wie (t. zw. boazerie).

Rozkład świątyni przedsta-
wiać się będzie następująco: na
wa główna, dwa prezbiteria,
dwie zakrystie, chór oraz pocze-
kalnie. W jednej z nich prze-
znaczony dla Prezydenta R. P.
zainstalowane zostaną specja-

ne pomieszczenia dla warty ho-
norowej, druga służyć będzie
korpusowi dyplomatycznemu.

W nawie głównej, nawprost
ołtarza ustawione będą dwa,
wykonane z karraryjskiego mar-
muru trony dla Prezydenta i
Kardynała.

Wyliczenie to nie jest jednak
zupełne. Pod nawą, w podzie-
miach świątyni składane będą
w specjalnych grobowcach cia-
ła najwyższych dostojników o-
raz zasłużonych dla kraju oby-
wateli.

PIĘĆ LAT PRACY.

Budowa świątyni Opatrzno-
ści ciągnąć się będzie na prze-
strzeni 5 lat. Po dźwignięciu
szkieletu i wykończeniu części
zewnętrznej długo jeszcze trwać
będzie wykańczanie wnętrza.

Tak, jak gigantycznym jest
projekt świątyni — tak samo
gigantyczna i mozolna będzie
praca setek ludzi nad ostatecz-
nym upiększeniem świątyni.

Nad całością prac czuwa po-
wołana specjalna Komisja z
dziekanem Fajęckim i szambela-
nem papieskim Franciszkiem
Karpińskim na czele.

Liczne zgłoszenia obywateli
świadczą wymownie o tym już
teraz, iż datki i ofiary na budowę
świątyni popłyną obficie.
Prócz groszowych darów ludzi
ubogich nie zabraknie również
i sum wielkich, ofiarowanych
przez obywateli bogatych, któ-
rzy na wzniosły ten cel z pew-

nością nie poskąpią grosza.

Miejsce dla świątyni, jak już
mówiliśmy, zostało już ostatecz-
nie ustalone. Po zbadaniu pod-
łoża i ogrodzeniu placu nastąpi
uroczyste poświęcenie kamienia
węgielnego, po czym przystąpi
się do zakładania olbrzymich
fundamentów.

Akt rozpoczęcia prac nad bu-
dową świątyni odbędzie się pra-
wdopodobnie jednak dopiero
w przyszłym roku.

(rozw.).

Persil
pierce wszystko!
Wyrób Zakładów Polskiej Sł. Akc. „Persil” w Bydgoszczy
Do moczenia bielizny „Henko”

Zdjęcie przedstawia parlamentarzystów słowackich, po uroczystym powitaniu ich na dworcu
kolejowym w Warszawie. Obok ks. kanonika Budaya (na prawo) stoi prezes Towarzy-
stwa Przyjaciół Słowaków w Polsce sen. Gwiżdż.

Na małej wokandzie...

Szczęście w nieszczęściu czyli: „O wierności małżeńskiej”

(A. E.) Pasażerowie tłoczyli
się w tramwaju, jak śledzie w
beczce.

Na jednej z ławek siedział
pan Hieronim Chromolowski,
wesoło rozmawiając z małżon-
ką. Naraz tramwaj zatrzymał
się tak gwałtownie, że pan Hie-
ronim uderzył głową w brzuch
stojącego obok pana Kleofasa
Brodawkę.

— O, psia wątróbka! — za-
klął uderzony. — Takeś mie
pan, sztuknął, że aż mi cały o-
chłaj w żywocie zatańczył.

Byłbym pana przywił za
te nieuwagę, ale w pestkę je-
stem zalany, znakiem czego wo-
łę się nie narywać. I tyle tylko
panu powiem, że cnotliwie mał-
żonkę pan posiadasz.

— Faktycznie? — zdziwił się
pan Hieronim. — A skąd pan
masz te przekonanie?

— Ja probant jestem na takie
interesy. Jak panu mówię, to
możesz mnie pan wierzyć. Czy-
sta z niej kobieta, jak lelija, nie
żadna wycierucha, ani insza lekko
prowadząca się gangrena.

Pan Hieronim aż usta otwo-
rzył ze zdumienia.

— Może pan szanowny wró-
żeniem z ręki się zajmujesz?

— Nie, panie. Ani z ręki, a-
ni z nogi. Tylko orientację swo-
ją posiadam i dlatego od razu
wyniuchałem, że z wierną
żoną mam okoliczność. Pierw-
szy raz mnie się takie kobiety
spotkać trafia i faktycznie
wdzięczny jestem jej za to.

— Pan jesteś wdzięczny?

— Przecie to nie pańska żona?

— To co, że nie moja? Ale
o wiele by ona nie była porząd-
na, to by panu szanownemu ro-
gi przypawiła. A żebyś pan
był rogaczem, to byś mnie pan
temu rogamy dziurę w brzuchu
wyrzucił, głową mi uderzywa-
sz.

Tem sposobem, szanowna nie
wiasto, życie ci swoje zawdzię-
czam. Znakiem czego podzięko-
wanie ci złożę, także samo us-
cisnąć cię po bratersku potrzebu-
ję.

Zamiar swój pan Brodawka
natychmiast wprowadził w
czyn, co spowodowało ostrą re-
akcję ze strony obojga małżo-
nów i sprawę w sądzie starościn-
skim.

Z uwagi na to, że pan Bro-
dawka dzielił w stanie nieczysto-
wym, sąd skazał go tylko na 5
zł. grzywny.

PRZY GIERPIENIACH

wątroby, żołądka, kiszek, nerek lub pęcherza stosuje się SOK
ŚWIĘTOJĄNSKIEGO ZIELA magistra EDWARDA GOBIECA
Sprzedaż apteki i drogerie. Skład główny, Warszawa, Miodowa 14.

Tancerka morderczynią

Za 500 dolarów zabije kupca

Policja chicagowska znalazła

w pobliżu miasta w bagnie tu-
łów człowieka, a w odległości
kilku kilometrów od bagna ku-
fer z nowymi ludźmi. W toku

dochodzeń ustalono, że zabi-
tym był 25-letni łupiec, Erwin
Lang. Ponadto ustalono, że
Lang niedawno rozszedł się z
żoną i wkrótce zamierzał po-
raz drugi wstąpić w związki
małżeńskie. Jego była teściowa,
pani Dunkel, zapalała do niego
nienawiścią za to, że unieszcze-
śliwił jej córkę i przy świade-
kach przysięgała mu zemstę.

Była teściowa Langa została
zatrzymana i po 6-godzinnym
przesłuchaniu zeznała, że wynaj-
ęła pewną tancerkę nowojor-
ską, która za 500 dolarów zabi-

ła Langa.

Dalsze dochodzenia prowa-
dzone w Nowym Jorku i w
władzy do aresztowania 25-let-
niej tancerki Eweliny Smith. —
Tancerka początkowo wypiera-
ła się winy, ale po użyciu me-
tody „trzeciego stopnia” przy-
znała się do dokonania zbrodni
i dokładnie opisała jej przebieg.
Zwabiła Langa do siebie i upi-
ła go. Gdy nieprzytomny zwałił
się na jej łóżko i zasnął, zadu-
siła go za pomocą sznura. Na-
stępnie zabójczyni zaczęła ciąć
zwłoki zamordowanego na ka-
walki. Chcąc szybciej skończyć
z tym, wezwała do pomocy me-
żną Chinę. Ale jak Chi-
n

czyk ujrzał krew ludzką tryska-
jącą strumieniem, stracił przyto-
mność. Zakrwawionymi rękoma
zabójczyni natarła mu skronie
octem i zaprowadziła go do au-
ta, aby odjechał, ona zaś sama
dokończyła swego ohydneho
dzieła.

Tułów Langa zapakowano w
koc, a nogi w kufer. Nocą uda-
ła się autem nad brzeg bagna
i wrzuciła tam tułów, kufer z
nogami porzuciła zaś w odległo-
ści kilku kilometrów od bagna.

nowi trze
leńce
woda
KREM
CODZIENNY
CHERYS

PUDER
OD
POTU
SUDORIN
ALKALICZNY

Major Makowski w Buenos-Aires

Następny etap stanowi Santiago de Chile

Polskie Linie Lotnicze „Lot” otrzymały od mjr. Makowskiego depeszę z dn. 23 b. m., w której zawiadamia o lądowaniu w Buenos Aires tegoż dnia o godz. 14:ej.

Następne odcinki lotu transatlantyckiego Ameryka Południowa — Warszawa przedstawiać się będą następująco, o ile oczywiście mjr. Makowski z u-

wagi na warunki atmosferyczne nie zmieni trasy lotu:

Najbliższe miejsce lądowania po wystartowaniu z Buenos Aires przewidziane jest w Santiago de Chile (odl. 1.230 km.), następny odcinek do Rio de Janeiro wynosi 2.300 km., z Rio de Janeiro do Natalu (2.345 km.).

W Natalu mjr. Makowski zamierza zatrzymać się 1 dzień dla

obejrzenia maszyny, po czym nastąpi najdłuższy jednorazowy przelot przez ocean z Natalu do Dakaru (odległość 3.270 km.).

Z Dakaru mjr. Makowski poleci wprost do Casablanki (2.385 km.), z Casablanki do Paryża (2.300 km.), wreszcie z Paryża do Warszawy (1.470 km.).

Strajk robotników sowieckich

Na znak protestu włóknarze porzucili pracę

MOSKWA. W przemyśle włókienniczym obwodu moskiewskiego i leningradzkiego wybuchł niespodziewanie strajk robotników na tle zarządzonej przez komisara lekkiego przemysłu Szeszakowa podwyżki opłat za komorne, światło i wodę w barakach robotniczych o 200 procent.

Postawa robotników oburzyła tym zarządzeniem była

tak groźna, że rząd sowiecki ustąpił i unieważnił zarządzenie komisara lekkiego przemysłu.

Robotnicy okupowali już fabryki i grozili zniszczeniem maszyn i wszystkich urządzeń fabrycznych. Jednocześnie związki zawodowe otrzymały rozkaz natychmiastowego opangowania sytuacji.

Na zwołanym z tej okazji plenum związków zawodowych, — przeskała związku robotników włókienniczych „stara bolszewicka” Artiuchina przycisnęła do muru ostrym atakiem robotników, oświadczyła się przeciwko istniejącemu systemowi płac robotniczych w przemyśle włókienniczym. To oświadczenie zdaje się przesądziło o losie Artiuchinej.

Teść zastrzelił swego zięcia

który okazał się notorycznym złodziejem

W Usarzewie pod Poznaniem rozegrała się onegdaj krwawa tragedia, mianowicie: kolejarz Krotowski zastrzelił swego zięcia Szymańskiego.

Szymański w lutym ub. roku poznał córkę Krotowskiego i

nawiązał z nią romans, przedstawiając się jako urzędnik państwowy. Rodzice niechętnie, ale zgodzili się ostatecznie na małżeństwo.

W 3 miesiące po ślubie Szymański został uwięziony za kra-

dzież i wówczas okazało się, że jest to wielokrotnie już karany przestępca. Wobec tego młoda Szymańska przeniosła się do rodziców, a z mężem zerwała wszelkie stosunki.

Po opuszczeniu więzienia przed kilku dniami udał się Szymański do Usarzewa i domagał się od żony i teściów wydania rozmaitych rzeczy.

Na tym tle przyszło do sprzeczki, a następnie do bójki, w czasie której Szymański rzucił się na teścia z łopatą, wówczas Krotowski porwał rewolwer i zastrzelił Szymańskiego.

Wytrychy ich zdradziły

Znany złodziej wpadł z kompanem w ręce policji

Znany złodziej mieszkający w Warszawie, Feliks Michalski (Warszawa, Grochowska 192) ma szczególne pecha, — ilekroć wybiera się na wyprawę złodziejską, tylekroć wpada w ręce policji. Złodziej, o którym już niejednokrotnie pisaliśmy, wybrał się w dniu wczorajszym na nową wyprawę i tym razem dobrał sobie do pomocy Stanisława Forysia, rutynowanego zło-

dzieja, zamieszkałego na ulicy Staszycy 8.

Fatum i tym razem nie opuściło złodzieja. Gdy przechodził ul. Chmielną, w towarzystwie współnika, wypadł mu z kieszeni pek wytrychów. Akurat w pobliżu przechodzili wywiadowcy policji, którzy niesfortunnych złodziei aresztowali.

Pobiło kierownika ośrodka

awanturnicze małżeństwo

Do VII Ośrodka Zdrowia przy ul. Grochowskiej 36 w Warszawie przybyli małżonkowie Antoni i Jadwiga Rytłowie. Niezadowoleni z sumy przyznanego im zasiłku, małżonkowie rzucili się na kierownika Ośrod-

ka, Władysława Kortera i pobiło go.

Wziewana policja aresztowała awanturników. Jak się okazało, Rytel siedział 2 lata w więzieniu pod zarzutem zamordowania swego szwagra i ukrywał się przed wojskiem. Znany on jest z nalogowego pijaństwa i awanturniczego życia.

CZYTAJCIE
„ŻYCIE KOBIECE”

Zamordował swą kochankę

romantyczny restaurator spod Przemysła

Przed sądem przemyskim stanął restaurator z Dobromila, Józef Wójcik oskarżony o zabicie swej przyjaciółki, Bronisławy Altschueler.

Józef Wójcik poznał przed 20 laty żonę przemysłowca borysławskiego, Bronisławę Altschuelerową, która zakochała się w nim, porzuciła dla niego męża i zamieszkała z kochankiem. Mieli się pobrać ale do tego nie doszło, mimo to powszechnie sądzono, że są legalnym małżeństwem.

W roku 1937 zgłosiła się do służby u Wójcika piękna dziewczyna, Antonina Kos. Wpadła ona w oko Wójcikowi i nawiązał on z nią bliższą znajomość. Gdy Wójcikowa poślubiła się w tym, oddaliła służącą. Wójcik żądał kategorycznie

przyjęcia służącej z powrotem, a gdy Wójcikowa nie chciała się na to zgodzić, groził, że zastrzeli ją i siebie.

Wreszcie 25 października Altschuelerowa oświadczyła Wójcikowi po dłuższej sprzeczce, że odchodzi i zgadza się na to, aby zamieszkać z Kosówną. Potwierdziła to nawet na kartce. Uczyniła to na żądanie Wójcika, który chciał przy pomocy tej kartki przekonać Kosównę, że nic jej nie grozi w razie powrotu do niego. Po otrzymaniu tej kartki Kosówna wróciła do Wójcika, ale szybko zorientowała się w sytuacji i ponownie odeszła.

Mimo to następnego wieczora Kosówna przybyła pod dom Wójcików i spotkała się z kochankiem. Altschuelerowa do-

wiedziawszy się o tym, wyjęła rewolwer z nocnej szafki i udała się na poszukiwanie zdradzieckiej pary, chcąc oboje zastrzelić. Nie znalazła ich jednak, a syn zabrał jej rewolwer.

Następnego dnia Altschuelerowa chciała udać się do rodziców służącej, aby poskarżyć się na swój los. Przeszkodził jej jednak w tym Wójcik. Znowu doszło do awantury. W pewnej chwili Wójcik dobył pistoletu i padł strzał. Altschuelerowa trafiona w głowę, padła na ziemię bez życia. Zabójca uciekł z domu i po kilku dniach sam się zgłosił na policję. Nie przyznał się jednak do winy, twierdził bowiem, że strzał padł przypadkowo podczas szamotanicy.

Miny w kanale La Manche

zaniezione z wybrzeży hiszpańskich

LONDYN. W kołach angielskich towarzystw żeglugi panuje wielkie zaniepokojenie z powodu doniesień, że na kanale La Manche znajduje się 7 pływających min. Miny te miały być zaniezione z wybrzeży hiszpańskich przez Zatokę Biskajską.

Przed paru dniami w pobliżu miejscowości Pentlepoint u wybrzeży hrabstwa Cornwall zauważono minę pływającą w odległości około 30 mil od brzegu.

Wysłano natychmiast kontrtorpedowiec „Broke” celem wyłowienia min.

Dywizje chińskie cofają się

aby uniknąć okrażenia

SZANGHAJ. Wojska chińskie pobite pod Suczau przez Japonczyków, usiłują uniknąć okrażenia i cofają się w kierunku Jungczeng i Mengczeng.

Trzy dywizje chińskie cofają się w popłochu w kierunku wschodnim i znajdują się pod Junho i Paitsi; grozi im całkowite rozbicie.

Oddziały japońskie rozbiły pod Kiakow w odległości 32 km. na północ od Suhsien w południowej części strefy kolejowej Tientsin — Pukan silny od-

ział nieprzyjacielski.

Chińczycy stracili przeszło 300 zabitych, w tej liczbie kilku nastu wyższych oficerów. — Wśród poległych znajdowało się kilka kobiet, przypuszczalnie żon oficerów, które w przebraniu żołnierskim towarzyszyły swym mężom.

Hydroplany japońskie bombardowały wczoraj skupienia wojsk chińskich pod Hwaiyin i Hwaiian.

Uciekając przed policjantem

wpadła pod koła samochodu

Przy zbiegu ulicy Łuckiej i Żelaznej w Warszawie partolujący policjant zatrzymał w nocny 22-letnią Stanisławę Gawińską, nigdzie nie meldowaną.

W chwili gdy posterunkowy zamierzał przeprowadzić zatrzymaną do komisariatu. Gawińska wyrwała się i rzuciła do ucieczki. Wybiegłszy na jezdnię ko-

bieta dostała się pod koła przejeżdżającego akurat samochodu doznając całego szeregu ciężkich uszkodzeń całego ciała.

Po wydobyciu nieszczęśliwej, spod samochodu zawezwano na tchmiast Pogotowie Ratunkowe, które przewiozło ją w stanie groźnym do szpitala Dzieciątka Jezus.

Surową karę otrzymali

sprzedawca, nabywca i pośrednik w nielegalnym handlu bronią

Starostwo grodzkie Prasko-Warszawskie ukarało Dawida Płodnikowa (Radzyńska 24) właściciela handlu starym zezem, na 2 miesiące bezwzględne go aresztu za sprzedanie Julii nowi Patrycy (Żąbkowska 19) rewolweru.

Patryca za kupno nielegalnej

broni został skazany na 2 tygodnie bezwzględne go aresztu, a Zdzisław Sowin (Żąbkowska 19) za pośredniczenie w transakcji, na 2 dni bezwzględne go aresztu.

Frontem do Morza!

Znany złodziej - usypiacz

został skazany na 3 lata więzienia

Wczoraj w Sądzie Okręgowym w Warszawie toczyła się senacyjna sprawa złodzieja-usypiacza, Marceliego Kuleszy, karanego już za różne przestępstwa w Polsce i Ameryce, dołączył do niego w gościnne występy, a skąd przyniósł „nieopatentowane” jeszcze w kraju metody gangsterów.

Do młodej Franciszki Dębińskiej w Godawku zgłosił się jakiś mężczyzna i przedstawił się za Piotrowskiego,

proponował gospodarzowi różne dochodowe przedsięwzięcia. Dębiński wyciągnął na stół celem uraczenia tak miłego gościa wódkę i zakąski.

Piotrowski po libacji posyłał Dębińskiego po papierosy, ale ten ociągał się, w obawie o pieniądze, które przechowywał w woreczku pod poduszką.

W pewnej chwili gość wyciągnął opiumowanego papierosa i zaczął palić.

Dębiński początkowo z przyjemnością wciągał wonny dym, ale po chwili zaczęło mu się robić mdło: stół, łóżko i szafa skakały i wirowały w powietrzu, a gość trócił się w oczach, wyczyniając różne harce.

Dębiński chciał krzyknąć, ale głos nie wydobywał się z krtań.

Tymczasem gość wszedł do kuchni, położył się z gospodynią i wyszedł. Po wyjściu jego

dopiero Dębińska stwierdziła, że mąż leży usypiony na podłodze, a woreczek z pieniędzmi w sumie 4.180 zł. zniknął bez śladu wraz z nieznanym przybyłym.

Po kilku tygodniach Dębiński, spacerując ulicami Pragi, spotkał rzekomego Piotrowskiego, którego kazał aresztować.

Złodziej-usypiacz proponował eskortującemu policjantowi kilkaset złotych za zwolnienie.

Umieszczony w dyżurce komisariatu groźny gangster uciekł. Na razie poszukiwania nie dały wyniku. Dopiero po pewnym czasie wyszło na jaw prawdziwe nazwisko Kuleszy, który właśnie odbywał karę w więzieniu łomżyńskim za inne przestępstwo.

Wczoraj zapadł wyrok skazujący Kuleszę za podstępna kradzież u Dębińskiego na 3 lata więzienia.

Ukryli się na strychu

goście i pensjonariuszki luksusowego lupanaru

Policja stołeczna otrzymała poufne informacje, że w okolicach ul. Długiej znajduje się dobrze zamaskowany, luksusowy dom schadzek.

Wszczęto energiczne dochodzenie i po żmudnych obserwacjach ustalono, że lupanar mieści się w mieszkaniu Chai Fiszbaum, przy ul. Barokowej 2.

W dniu wczorajszym policja wkroczyła niespodziewanie do

wspomnianego lokalu, gdzie pozornie odbywało się skromne przyjęcie towarzyskie. Ale rewizja ujawniła dodatkowe wejście na strych, gdzie ukryli się przerażeni klienci i pensjonariuszki lupanaru.

Luksusowo urządzone lupanar opieczetowano, a właściciela pociągnięto do odpowiedzialności karnej.

K. RYLSKI TAJEMNICA CZARNEJ DAMY

SENSACYJNA POWIEŚĆ
WSPÓŁCZESNA OSNUTA NA
PRAWDZIWYCH ZDARZENIACH

Dyżurny przodownik w komisariacie odbiera tajemniczy telefon: jakiś głos woła o ratunek. W centrali telefonicznej udaje mu się stwierdzić, że jest połączony z mieszkaniem państwa Poradzkich, na Marszałkowskiej numer... Uduje się tam w towarzystwie trzech policjantów i po wyważeniu drzwi, spostrzega w gabinecie na fotelu trupa starszego mężczyzny.

Po przybyciu prokuratora oraz inspektora Urzędu Śledczego stwierdzono, że zmarłym jest ziemianin Stanisław Zabłuka z majątku Sosnówka.

Inspektor Puchała zawiadomił telefonicznie posterunek policji w Sosnowcu, by pani Zabłuczyna stawiła się natychmiast w Urzędzie Śledczym. Od niej dowiedział się Puchała, że Zabłuka miał podjąć większą sumę pieniędzy w banku Rolnym. Inspektor Puchała udał się więc do banku, gdzie po dokładnym śledztwie zdołał dowiedzieć się, iż Zabłuka był w banku w towarzystwie jakiejś młodej damy i podjął sumę 100.000 złotych.

Po nieprzespanej nocy przybyła pani Poradzka do Warszawy.

Inspektor Puchała dowiedział się od pani Poradzkiej o jej stosunku z przestępcą Kaczorkiem, po czym udał się do iura Poradzkiego, dokąd przybył również przemysłowiec z Katowic, który w jakimś nocnym lokalu spotkał pana Poradzkiego wraz z damą w czerni.

Pani Poradzka, udała się za poradą swego brata Witolda do znanego jasnowidza, doktora Słupskiego, który podczas seansu spirytystycznego orzekł, iż Seweryn Poradzki znajduje się w szponach tajemniczej czarnej damy w pobliżu granicy czeskiej. Witold udał się do Katowic w towarzystwie znajomego detektywa.

Wszelkie poszukiwania nie dały rezultatu. Wczesną wiosną rybak Jan Wodniak w jednej z wiosek pod Modlinem wyłowił w sieciach trupa.

Komendant miejscowego posterunku powiadomił o tobie policję. Inspektor Puchała w Warszawie. Do wioski przybył inspektor Puchała w towarzystwie prokurenta firmy Poradzkiego. Puchała zapytał prokurenta: Czy poznaje pan tego człowieka?

Zebrani dokoła rybacy, policjanci i wywiadowcy oczekują z zapartym tchem odpowiedzi prokurenta.

Inspektor Puchała obserwuje każdy jego ruch. I co chwila pyta go:

— No, i cóż panie?

Prokurent nachyla się nad ciałem topielca. Zadruch, jaki unosi się wokół ciała — odurzył go. Omal nie wymiotował. Ale już nie odskakuje jak przed tym ze strachu. Przeciwnie, śmiało spogląda na straszego trupa.

Nie chcąc narzucić opinii prokurentowi, nie ukazuje mu Puchała monogramu na kalesonach: „S. P.”. Pragnie, by prokurent sam go rozpoznał. Zresztą, prokurent firmy może nie znać bielizny swego pana...

Prokurent przygląda się tymczasem ciału ze wszystkich stron. Chwilę zdaje mu się, że to właśnie jest jego szef... Ta sama okrągła twarz... Po chwili jednak potrzasa przecząco głową. Wątpliwości jego wciąż rosną. Nie, Seweryn Poradzki miał krótsze ręce... Tak jak gdyby to działo się przed chwilą, widzi przed sobą Seweryna Poradzkiego, który przecież tyle razy podawał mu różne papiery...

— No — zapytał znowu inspektor Puchała. — Czemu pan tak długo myśli?

Albo prokurent boi się wypowiedzieć jakieś określone zdanie. Odpowiada tak, jak człowiek, który błądzi po ciemku...

— Trudno mi naprawdę rozpoznać! Ale sądzę, że to nie jest nasz szef!

Zebrani są rozczerwieni tą odpowiedzią. Prokurent zarumieniał się, zmieszał. A inspektor Puchała zapytał go znowu:

— Czemu sądzi pan, że to nie Seweryn Poradzki?

— Poradzki był nieco niższy... — zmieszał się prokurent i w głosie jego wyczuwa się niepewność.

— To jeszcze niczego nie dowodzi. Rzecz główna, to wyraz twarzy. Co prawda, twarz jego jest zniekształcona. Ale pan przecież znał Poradzkiego tyle lat...

Prokurent zmieszał się jeszcze bardziej i poczał jąkać się:

— Może się mylę, może to tak nie jest!... Ale z całą pewnością nie mogę nic powiedzieć... Nie poznaję go naprawdę...

— A może poznaje pan koszulę? — pyta znowu Puchała.

Prokurent rozłożył ręce i odrzekł zakłopotany: — Pan Seweryn Poradzki zmieniał przecież co dzień koszulę. Poza tym był zawsze elegancko ubrany...

— Hm, ach tak — zamyślił się Puchała. — Więc nie może pan nam nic pewnego powiedzieć?

— Niestety — odsunął się prokurent szybko od strasznego trupa.

— Wobec tego, trzeba będzie sprawdzić tu panią Halinę Poradzką. Ona na pewno pozna, czy to jej mąż, czy nie — jak gdyby głośno rozumując powiada inspektor Puchała

Porozumiewa się po cichu z wywiadowcami. Inspektor Puchała odrzuca przypuszczenie, że to może być poszukiwany Stefan Podgórski. Nie wierzy, by tak mogło być, a to dlatego, że człowiek, który kryje się przed policją nie nosi bielizny z monogramem. Tylko uczciwy człowiek, spokojny obywatel znaczący swoją bieliznę...

Inspektor Puchała ma zamiar wysłać wywiadowcę do Warszawy, po panią Poradzką. Ale w ostatniej chwili zmienił swoje postanowienie. Umysłowił sobie, jak wstrząsające wrażenie to może na niego wywrzeć; pani Halina znajduje się przecież ostatnio w stanie niezwyklego zdenerwowania.

— Nie. Należy to uczynić znacznie ostrożniej. — powiada głośno. — I może to drugie będzie skuteczniejsze.

I wobec nowego pomysłu nie każe wzywać ani sędziego śledczego, ni prokuratora.

— Niech wszystko pozostanie tak, jak było — rozkazał swoim pomocnikom. — A pan, panie prokurencie, zechce poczekać na mój powrót.

Inspektor Puchała nachyla się nad ciałem topielca i ostrożnie kozikiem wycina z jego kalesonów kawałek płótna wraz z monogramem.

— Długo to nie potrwa — odezwał się głośno Puchała do współpracowników, którzy ze zdziwieniem spoglądali na jego pracę.

Puchała wsiada wraz z jednym z wywiadowców do auta i odjeżdża do mieszkania Poradzkiego.

Pani Halina przyjęła inspektora z przerażeniem w oczach, zbladła jak trup. Dzieci wróciły dopiero co ze szkoły, przytuliły się do matki, a gdy ujrzały wyraz jej twarzy, ukazały się w ich oczach łzy.

W mieszkaniu jest już również brat pani Haliny, Witold Olszewski. Halina zawiadomiła go o poleceniu inspektora Puchały i brat przybył do niej od razu, by ją uspokoić.

— Nie, inspektorze — podała mu pani Halina rękę. — Czy się coś...

Przerwała, przypomniała sobie, że dzieci są w pokoju, a przecież o niczym nie wiedzą. Inspektor Puchała dał głową znak inżynierowi Olszewskiemu, by usunął dzieci. Olszewski ujął dzieci za ręce, zaprowadził je do pokoju, mówiąc:

— Bawcie się grzecznie, a nie przeszkadzajcie waszej matce...

Szybko wrócił do pokoju, w którym pozostali pani Poradzka i Puchała. Słyszy jeszcze słowa inspektora Puchały:

— Pani Halino, pragnąłbym panią o coś zapytać, ale nie powinna pani pochopnie wysnuwać jakie

kolwiek przypuszczenia... Chciałbym wiedzieć, czy na bieliźnie pani męża były wyszyte jakieś monogramy?

Pani Halina i Witold spojrzeli zdumieni na inspektora.

— Nie rozumiem pańskiego pytania, panie inspektorze... — odezwała się łkając pani Halina. — Czy otrzymał pan jakie nowe wieści? Proszę, niech mi pan wszystko opowie...

— Powiem pani wszystko. Ale przede wszystkim zechce mi pani pokazać bieliznę męża...

Spogląda zmieszana to na Puchałę, to na swego brata, jak gdyby chciała się czegoś domysleć... Witold ujął jej dłoń i powiedział:

— No, pokaż Halino, proszę cię, uspokój się!

— Ale o co chodzi? — otwiera Halina drżąc szafę.

— Przecież powiadam pani, że chodzi mi o to by obejrzeć monogramy na bieliźnie pani męża...

Halina wyjmując kilka koszul, kalesonów, Puchała bierze do ręki kalesony, w oczach jego ukazują się ogniki...

Tak. Identyczne monogramy... Ale po to, by przekonać się, czy nie popełnił pomyłki, zbliżył się do okna, wyjął z portfela wycięty monogram i porównał z kalesonami, które podała mu pani Poradzka. Tak, podobne jak dwie krople wody...

Zbliżył się z kolei do pani Haliny i wskazując monogram zapytał:

— Czy cała bielizna pani męża jest oznaczona takim monogramem?

— Tak — odrzekła zmieszana pani Halina.

— A kto przyszywał monogramy?

— Ja sama — rozplomieniła się dziwnie jej twarz. — Nie piero w domu, dlatego bielizna musi być oznaczona... Żeby nikt jej nie pozamieniał...

— A czy to także jest z bielizny jej męża? — pokazał jej nagle wycięty z kalesonów topielca monogram.

Drżącą ręką ujęła pani Halina skrawek bielizny. Straszne myśli przyszły jej teraz do głowy. Witold stoi przy niej, podtrzymując ją ręką, w obawie, by nie zemdlą.

Obląkanym wzrokiem ogląda monogram. Litera jak gdyby rozplątuje się przed jej wzrokiem.

Widząc, że waha się z odpowiedzią, powiada inspektor Puchała:

— Pani Halino, musi się pani opanować... Chodzi przecież o losy pani męża!

(Dalszy ciąg jutro).

TADEUSZ RYS DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE,
MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

— Bracia Polacy, jestem z wami!

Zbliżają się pozostali, uzbrojeni cywile. Jeden z nich, wysoki mężczyzna o malej bródce, wydaje się Tadeuszowi znajomym. Któż to jest?

Ten to mężczyzna zbliża się do Tadeusza i ostrym głosem pyta:

— Czy ma pan broń przy sobie?

— Nie, chociaż powinniście mi dać broń i poszedłbym z wami!

Wysoki mężczyzna o ostrej bródce spogląda przenikliwie na Tadeusza. Tadeusz również przygląda mu się bacznie.

— Mój Boże! — zawołał w końcu przewodca oddziału. — Zdaje się, że towarzysz Sokół! Prawda?

— Cichy? Towarzysz „Cichy”? Czy poznaje mnie pan?

Towarzysze padli sobie w ramiona i ucałowali się.

— Skąd się tu wziął, Sokół? Mówiono, że nie żyjesz... Żeś zginął gdzieś w Syberii...

— Sam nie wierzę, że jeszcze żyję... — uśmiechnął się Tadeusz. — Po wszystkim, com przeżył, sam dziwię się, że jeszcze żyję... Ale towarzyszu Cichy, co to wszystko znaczy? Skąd macie karabiny? Czy Austriacy ofiarowali wam broń?

Cichy spoglądał ze zdumieniem na Tadeusza.

— Toś teraz chyba wrócił ze Syberii... Austriacy? Ależ ich armia została rozbita... Rozbrajamy ich oddziały... Uciekają, gdzie pieprz rośnie, wojska ich załamały się całkowicie! Czy nina wiedziałeś o tym?

— Nie, dopiero teraz dowiaduję się od ciebie.

Rozbrajacie Austriaków? A oni nie stawiają oporu? — dziwi się Tadeusz.

— A niech spróbują stawić opór — uśmiechnął się cichy. — Nie mają ochoty do dalszej walki, sami oddają broń, szczególnie Polacy z austriackiej armii.

— A więc jesteśmy świadkami wydarzeń o epokowym znaczeniu! — zawołał Tadeusz.

— Tak, jesteśmy w ogniu wielkich wydarzeń — oświadczył Cichy.

Cichy opowiedział Tadeuszowi o ostatnich wypadkach, o tym, że powstaje rząd polski, który przejmie władzę.

— Nie próżnujemy, tylko czynimy, co tylko jest w naszej mocy — zawołał Cichy. — Przybyłeś rychło w czas, Sokół!

Reszta uzbrojonych peowiaków przysłuchiwała się uważnie rozmowie. Kilku z nich, starych bojowców znało Tadeusza osobiście, lub z opowiadań.

Jak za dotknięciem różdżki czarodziejskiej, porzuciły Tadeusza wszystkie przykre myśli. Odrzykał humor i werwę. Po upływie godziny znalazł się w ciepłej izbie, gdzie wręczono mu rewolwer i karabin. Nazajutrz sam rozbroił austriackiego oficera i dwóch żołnierzy.

Wydarzenia potoczyły się naprzód z szybkością lawiny. Każdy dzień, każda godzina przyniosła nowy obrót zegara dziejów. Zbliżała się godzina dwunasta.

Był to czas, co przyniósł urzeczywistnienie długich snów, nadchodził dzień, gdy w mękach porodu powstawał nowy świat.

(Dalszy ciąg jutro)

DZIŚ MECZ Z BELGAMI

Przewidujemy nieznaczne tylko zwycięstwo gości

W dniu wczorajszym o godzinie 17 torpedą z Krakowa przybyła drużyna belgijska „Czerwonych Diabłów”, która dziś na boisku WKS. rozegra mecz z reprezentacją podokręgu kieleckiego.

Drużyna belgijska rozegrała w Polsce dwa mecze w Krakowie i Bielsku. Oba mecze, jak wiadomo, zostały przez gości przegrane.

Kina kieleckie:

Czwartak Królestwo zakochanych
Palace: Takie są dziewczęta WF. i PW. Ostatni pociąg z oblężonego miasta
Casino: Błękitna załoga

Shwytnie złodziejki

Na Placu Wolności w Kielcach, została zatrzymana przez policję Zarzycka Marianna, lat 34, zam. we wsi Wola-Zofiowska, gminy Grabki, która skradła ze straganu sztukę płótna.

Płótno od złodziejki odebrano i oddano poszkodowanemu Bukowskiemu.

Kupon ulgowy „K. Expressu Codz.”

okazicielowi kasa wyda bilet ulgowy w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca w „CZWARTAKU”.

B A R i RESTAURACJA BRISTOL

Kielce, Sienkiewicza 21 tel. 12-19

Zaprasza dziś na specjalne dania barowe

Schab z kapustą	50 gr.
Gularz ciel. po węg.	50 „
Golonka pek. z grochem	60 „
Befsztyk sleg. z cebulą	50 gr.
Kiełbasa firmowa	40 gr.
Bigos myśliwski	30 „

Ceny niezmiennione od 1935 r.

Oddiorniki sieciowe i grzejniki elektryczne, żelazka, imbryki, kuchenki, grzałki do rur, poduszki i inne do nabycia na dogodnych warunkach w Radomskim T-wie ELEKTRYCZNYM Spółka Akc. w Radomiu ulica Traugutta Nr 53

W drużynie „Czerwonych Diabłów” wydają się najgroźniejsi Desmet. van Caelenberg, oraz słynny prawoskrzydłowy Weidisch.

Belgowie podyktują nie wątpliwie ostre tempo gry.

Od wytrzymania tego tempa przez naszych graczy zależeć będzie w pierwszym rzędzie wynik meczu.

Skład drużyny „Diablos Rouges” podawaliśmy już obecnie podajemy

(Granat), Ziental (Ludwików), Tokarski (WKS.), Górski (Ludwików), Głowacki (k.s.z.o.).

Jak wynika z powyższego składu aż 8 graczy dostarczyły kluby kieleckie.

Skład graczy rezerwowych jest następujący: Ksel (Granat), Florczyk (w.k.s.), Winogradzki (niestowarz.), Biel (w.k.s.), Schmidt (Granat) i Kaczmarek (Ludwików).

Wynik meczu trudny jest do przewidzenia. Pesymiści którzy przewidują wysoką

porażkę naszej reprezentacji zdają się być w błędzie.

Drużyna belgijska niewątpliwie górować będzie klasą i techniką gry nad reprezentacją Podokręgu, niemniej jednak nie należy spodziewać się sromotnej porażki naszych graczy, którzy zagrają na własnym boisku i przy „swojej” publiczności.

Sprawozdanie z meczu przyniesie jutrzejszy numer „Expressu Codziennego”.

Skład Reprezentacji Podokręgu

Barw Podokręgu bronić będzie w bramce Szombara z s.k.s. Starachowice, w obronie Nowak (Ludwików) i Grabarczyk (k.s.z.o.). Na

pomocy grają: Lewiński (Granat), Korduba (Ludwików), Kornalski (WKS.).

Atak zestawiono z następujących graczy: Kwiecień

Apel do pp. Właścicieli Nieruchomości

Komitet Pomocy Dzieciom i Młodzieży w Kielcach zwraca się do pp. właścicieli nieruchomości z go-

raczącą prośbą o udzielenie placów, lub terenów zadrzewionych, możliwie oparkowanych dla urządzenia pun-

któw zabaw dla dzieci w wieku przedszkolnym.

Punkty te Komitet pragnąłby stworzyć w różnych częściach miasta, gdzie dziecko mogłoby skorzystać ze słońca i powietrza pozbawionego kurzu, pod kierunkiem wykwalifikowanych wychowawczyń.

Troska o zdrowie rzeszy dziecięcych niech stanie się najbardziej wymownym rzecznikiem w akcji, której na imię zdrowie dziecka miasta Kielce.

Dziecko pod wozem

Na drodze wsi Berezelia, gm. Bodzechów, pow. opatowskiego, 16-letni Osuchowski Mieczysław najechał wozem na 2-letnią Sadrak Janinę, która wskutek odniesionych obrażeń zmarła.

Kupon „K. Expressu Codziennego”

upoważnia do otrzymania ulgowego biletu w cenie 75 gr. do kina „Casino” na wszystkie miejsca z wyjątkiem łóż.

W Restauracji

przy hotelu „Versal”

codziennie odbywa się Towarzyski dancing: przygrywa do tańca znakomity zespół p. Grunera wprowadzając wesoły nastrój. CENY NORMALNE.

Nowy Arcypasterz

Stolica Apostolska zamianowała w Kielcach ordynariuszem diecezji J. E. ks.

Biskupa Kaczmarka, dyrektora Akcji Katolickiej w Płocku.

Smiertelna bójka

W osadzie Denków, pow. opatowskiego, Wosiek Zygmunt Stanisław i Józef - wszyscy lat 40 z Denkowa, który skutkiem odniesionych ran zmarł, w czasie bójki, zadali ciężkie

uszkodzenie ciała kamieniami i nożem Kotwicy Ignacemu.

Z województwa

W Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach odbyło się pod przewodnictwem wicewojewody Lutomskiego posiedzenie Wydziału Woje-

wódzkiego, na którym rozpatrzone zostały budżety powiatowych związków samorządowych Włoszczowy, Opoczna i m. Będzina.

Odczyt dr. Pollaka

Na zaproszenie kieleckiego oddziału Towarzystwa Polonistów R. P. znakomity uczony i wybitny znawca kultury polskiej profesor Uniwersytetu Poznańskiego dr. Roman Pollak wygłosi w niedzielę dnia 29 maja o godz. 12.30 w sali domu WF. i PW. odczyt na temat: „Kultura renesansu w Polsce”.

Ciekawy temat jak i osoba prelegenta, byłego prof. Uniwersytetu w Rzymie budzą w szerokich kołach naszego miasta duże zainteresowanie.

Kupon „K. Expressu Codziennego”

upoważnia do otrzymania w kasie kina „Palace” w Kielcach biletu w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca

Prenumerata miesięczna „Kieleckiego Expressu Codziennego” łącznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetrowy w 1 szpalcie w tekście 40 gr., za tekstem 30 gr. Ogłoszenia drobne 10 gr. za słowo. Ogłoszenia matrymonalne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo. Komunikaty i wzmianki 1 zł. od wiersza. komunikatów bezpłatnych nieumieszczają się. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.